

яи, Той имъ далъ власть да учатъ народитѣ, да извършватъ тайнства и управляватъ църквата; а послѣ, като испроводилъ на тѣхъ Святаго Духа, облѣкълъ ги въ потрѣбната за това сила. Св. апостоли били първитѣ и, нѣкое врѣме, единственитѣ служители на словото, съвършители на тайнитѣ Божий и священноначалници въ църквата. Въ послѣдствие тий по нуждата на църквата и волята Божия ржкоположили испърво диаконитѣ, послѣ пресвитеритѣ, наконецъ епископитѣ. Диаконитѣ служили и помагали на епископитѣ и пресвитеритѣ при извършване на Тайнствата; священниците учили и священнодѣйствовали въ зависимост отъ епископитѣ. А на епископитѣ принадлежало висшето подиръ апостолитѣ право на учителство, священнодѣйствие и управление на църквата. Подиръ смъртта на апостолитѣ, всичката църковна власть преминала къмъ епископитѣ, и тий всякой въ своята епархия, сж священноначалници или иерарси на църквата. Висшата власть надъ епископитѣ принадлежи на събора.

Съ врѣме мѣжду епископитѣ се възвисила властта на митрополититѣ или на областнитѣ епископи (митрополия — главенъ градъ; митрополитъ — епископъ на главний градъ). Поводъ за възвишението властта на митрополититѣ могло да послужи това обстоятелство, че тий били обязани да свикватъ ежегодни епископски събори, и тий били на тѣхъ прѣдсѣдатели. Происхождението на митрополитската власть иде отъ врѣмената апостолски. 34-то правило на св. апостоли задължава епископитѣ да почитатъ *първийтъ изъ тѣхъ*, т. е. митрополита, и да го припознаватъ като глава. Сжщото, впрочемъ, правило предписва и на първенствующийтъ епископъ да не предприима нищо важно безъ разсжданието на всичкитѣ епископи отъ неговата областъ.

Нъ, както въ гражданското управление въ римската империя надъ областнитѣ градове се възвишавали столицитѣ, така и въ църковно отношение епископитѣ въ столичнитѣ градове (архиепископи) захванали да се възвишаватъ надъ митрополититѣ. На първий вселенский съборъ било утвърдено преимуществото на властта на епископитѣ на тритѣ столици на Римската империя: Римъ, Александрия и Антиохия, къмъ тия билъ приравненъ по честь, а подиръ и по власть епископа иерусалимский и архиепископа на новий Римъ, или Константинополский. Освѣнъ важното значение на тия градо-